

Vastapuoli valituslautakunnassa: Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Saksa)

Vaatimukset

— SMHV:n neljännen valituslautakunnan 18.11.2009 asiassa R 656/2008-4 tekemää riidanalaisista päätöksiä on muutettava siten, että kantajan 22.4.2008 tekemä valitus hyväksytään täysin ja valituksen vastapuoli veloitetaan korvaamaan kantajalle väitemenettelystä, valitusmenettelystä ja tästä kanne- menettelystä aiheutuneet kustannukset

— toissijaisesti riidanalainen päätös on kumottava ja palautettava SMHV:lle.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki MAGIC LIGHT luokkiin 3, 8, 10, 21, 22, 26 ja 44 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 5 196 597)

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Rüdiger Bartmann

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: saksalainen sanamerkki MAGIC LIFE nro 30 415 611 luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen osittainen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta on tehnyt oikeudellisia virheitä arvioidessaan sekaannusvaaraa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 29.1.2010 — Bank Melli Iran v. neuvosto

(Asia T-35/10)

(2010/C 100/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bank Melli Iran (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja L. Delfalque)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1110/2009 liitteessä olevan 4 kohdan B osasto ja 18.11.2009 tehty neuvoston päätös on kumottava

— neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2008/475/EY ⁽²⁾ kumoamisesta 17.11.2009 annetun neuvoston asetuksen N:o 1110/2009 ⁽³⁾ osittaista kumoamista niiltä osin kuin kantaja on otettu niitä luonnollisia henkilöitä, oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden omaisuus ja varat on tällä toimenpiteellä jäädytetty.

Kantaja vaatii, että liitteessä olevan 4 kohdan B osasto on kumottava kantajaa koskevilta osiltaan, ja se esittää seuraavat perusteet vaatimustensa tueksi:

Ensinnäkin kantaja väittää, että riidanalainen asetus ja päätös annettiin kantajan puolustautumisoikeuksia ja etenkin se oikeutta tulla kuulluksi loukaten, koska kantaja ei saanut mitään todisteita tai asiakirjoja neuvoston väitteiden tueksi. Se toteaa lisäksi, että lisäviittaukset vuoden 2008 päätökseen ovat epämääräisiä, epäselviä ja että kantajan oli mahdotonta vastata niihin, koska siltä evättiin oikeus tulla kuulluksi.

Kantaja väittää myös, että vastaaja on jättänyt noudattamatta velvollisuuttaan perustella päätöksensä riittävästi.

Toiseksi kantaja väittää, että neuvosto on asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohtaa rikkoen jättänyt ilmoittamatta riidanalaisten toimenpiteiden yksittäiset ja erityiset syyt.

Kolmanneksi kantaja väittää, että vastaaja on tehnyt virheen tulkitessaan asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaa, koska kantajan mielestä neuvosto jätti selittämättä, miten kantajan normaali pankkitoiminta todistaa sen sitoutuneen Iraniin tai sen suoran yhteyden Iranin ydin- ja ohjustoimintaan.

Lisäksi kantaja riitauttaa yleisen tuomioistuimen 14.10.2009 antaman tuomion, ⁽⁴⁾ johon kantaja on hakenut muutosta unionin tuomioistuimessa ⁽⁵⁾ ja jolla yleinen tuomioistuin hylkäsi sen vaatimuksen 23.6.2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/475/EY ⁽⁶⁾ kumoamisesta. Kantaja väittää tässä suhteessa, että yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että asetus N:o 423/2007 ja päätös 2008/475/EY oli annettu laillisesti määränemmistöllä eikä jäsenten yksimielisellä päätöksellä. Kantajan mukaan koska asetus N:o 423/2007 on oikeudellinen perusta riidanalaisten toimenpiteiden antamiselle, edellä mainittua ajatuksenkulkua voidaan soveltaa tässä asiassa. Kantaja väittää, että neuvosto rikkoi perustamissopimuksessa, sen täytäntöönpanosta annetuissa säännöissä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP ⁽⁷⁾ 7 artiklan 2 kohdassa määrättyjä olennaisia menettelymääräyksiä.

Kantaja riitauttaa vielä yleisen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin se katsoi, että neuvoston asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohtaan perustuva harkintavalta on itsenäistä hylänten näin Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätösten merkityksen suhteellisuusperiaatetta ja omistusoikeutta loukaten. Kantaja väittää, että tämä sama päättely soveltuu riidanalaiseihin toimenpiteisiin, koska neuvosto ei ottanut huomioon mainitun turvallisuusneuvoston päätöksiä ja koska se näin rikkoi suhteellisuusperiaatetta ja omistusoikeutta.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu asetus (EY) N:o 423/2007 (EUVL 2007 L 103, s. 1)

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 23.6.2008 tehty neuvoston päätös (EUVL 2008 L 163, s. 29)

⁽³⁾ EUVL 2009 L 303, s. 31

⁽⁴⁾ Asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

⁽⁵⁾ Asia C-548/09 P, Bank Melli Iran v. neuvosto.

⁽⁶⁾ EUVL 2008 L 163, s. 29.

⁽⁷⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2007/140/YUTP, hyväksytty 27 päivänä helmikuuta 2007, Irania koskevista rajoittavista toimenpiteistä (EUVL 2007 L 61, s. 49).

Kanne 1.2.2010 — Internationaler Hilfsfonds v. komissio

(Asia T-36/10)

(2010/C 100/73)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Saksa)
(edustaja: Rechtsanwalt H. Kaltenecker)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Komission 9.10.2009 ja 1.12.2009 tekemät päätökset on kumottava siltä osin, kuin niissä ei ole annettu kantajalle oikeutta tutustua salaisiksi julistettuihin asiakirjoihin

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan menettelyn kulut ja kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 9.10.2009 tekemän päätöksen, jolla sen hakemus saada tutustua LIEN-sopimuksen 97-2011 asiakirjavihon salaisiksi julistettuihin asiakirjoihin hylättiin osittain, sekä komission 1.12.2009 laatiman kirjelmän, jolla kantajalle ilmoitettiin, ettei sen toisesta hakemuksesta saada tutustua LIEN-sopimuksen 97-2011 asiakirjavihon asiakirjoihin voida päättää määräajassa.

Kantaja esittää kanteensa perusteluna etenkin, ettei komissiolla ollut oikeutta kieltäytyä antamasta sille oikeutta tutustua haettuihin asiakirjoihin asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 3 ja 4 kohdan poikkeussäännöksiä soveltamalla. Tässä yhteydessä esitetään myös, että ylivoimainen yleinen etu edellyttää asiakirjojen, joita ei ole annettu tutustuttavaksi, luovuttamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).